

யாழ். வறுத்தலைவிளானேப் பிறப்பிடமாகவும்
ஜேரமணியை வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமார் திருமதி வசந்தாதேவி தேவாஜா
அவர்களின் ஒறைபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

15.07.2014

—
சிவமயம்

எம் அன்புத் தாயின்
தருவடிகளுக்கு இந்நால் சமர்ப்பணம்

குடும்பத்தின் குத்துவிளக்காய்
பண்பு நிறைந்த பேரோளியாய்
அன்புத் தலைவியாய்
ஆருயிர்த் தாயாய்
பாசமிகு அக்காவாய்
நேசமிகு மாமியாய்
அன்புப் பாட்டியாய்
எங்களின் வாழ்வக்கும் வளர்ச்சிக்கும்
மெழுகுவர்த்தியாய் இருந்து
தன்னையே உருக்கி ஒளியூட்டி
எம் உள்ளத்தில் நீக்கமற
நிறைந்திருக்கும் அன்புத் தெய்வம்
திருமதி வசந்தாதேவி தேவராஜா
அவர்களின்
இனிய நினைவுகளை
எம் இதயத்தில் சுமந்த வண்ணம்
இம்மலரைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அன்புடன்
குடும்பத்தினர்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வாலுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அமர் திருமதி வசந்தாதேவி தேவராஜா

திதி வெண்பா

ஆண்டு ஜய அமைந்த ஆனித்திங்கள்
பூண்ட அபரபக்க திரிதியையில் - மாண்பு
தேவராஜா பத்தினியார் வசந்தாதேவி அம்மையார்
தேவரிடை சங்கமித்தாள் காண்

२—
கிழமை

**திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயக வணக்கம்**

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தலைவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணியின் களிந்து

தோத்திரமாலைத் தொகுப்பு

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை

தேவாரம்

திருநானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார்

அங்கமும் வேதமும் ஒதுமநாலவர் அந்தனர் நானும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி மருகல் நிலாவிய மைந்த சொல்லாய்
சௌங்கய லார்புனர் செல்வமல்கு சீர்கோள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதி யீச்சரங் காழுறவே

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந்தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஒத்தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப்புனில் வயல் குழந்த திருவாலவாயான் திருநீறே

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து போவதோர் வழிபுங் காணேன்
அண்டனே அண்ட வாணா அறிவனே அஞ்சலென்னாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ் குழந்த திருத்தொண்டச் சரத்து ளானே

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கண் முகிழ்வினங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் திகழ்வானோ

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

மற்றுநான் பெற்ற தார்பேற வல்லார் வள்ளலே கண்ணமே பேசிக்
குற்றமே செயினுங் குணமெங்க கொள்ளுங் கொள்கையால் மிகைபல செய்தேன்
செற்றுமீ தோடுங் திரிபுரம் ஏரித்த திருமுல்லை வாயிலாய் அடியேன்
பற்றிலேன் உற்ற படுதுயர் களையாய் பாகப தாபரஞ் சுட்ரே

பிறையனி வானுத லாஞுமை யாளவன் பேழ்கணிக்க
நிறையனி நெஞ்சனுங் கந்லமால் விடமுண்ட தென்னே
குறையனி குல்லை மூல்லையளைந்து குளிர்மாதவிமேல்
சிறையனி வண்டுகள் சேர் திருநாகேச்சரத்தரனே

திருவாசகம்

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டா மலர்பறித் திறைஞுசிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கோடுத்தருள் செய்யும்
சித்தனே செலவத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அந்தனே அடியேன் ஆதரித் தழூத்தால்
அதெந்துவே என்றாரு ளாயே

முத்திநெறி அறியாத முர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஓன்றே!
உணர்வு குழ் கடந்ததோ ருணர்வே!
தெளிவளர் பாரிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடாங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் களியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம்
குளிரன் கண்கள் குளிர்ந்தனவே

திருப்பல்லாண்டு
பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற
தில்லை சிற்றும்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கறுதுமே

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிகையன்றி மன்னில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனைக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகணேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி
முக்தனா மாறைனைப் பெருவாழ்வின்
முக்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தானசற் குணர்நேயா
ஓப்பிலா மாமனிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் தின்பாதா
வெற்றிவேலாயுதப் பெருமானே

இசைந்த ஏறுங் கரியறி போர்வையு மெழில்ந்றும்
இலங்குருநாலும் புலியதனாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையு முழிமீதே
அணிந்த சசன் பரிபுடன் மேவிய குருநாதா
உசந்த குரன் கிளையுடன் வேரு முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிறோடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெடமாயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க் மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெப்பக் குறைவிலா தூயிர்கள் வாழ்க்
நான்முறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்

திருச்சிற்றும்பலம்

சிவபூராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிகுழும் தலை நீக்கி
அல்லலறுத் தான்தம் ஆக்கியதே – எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகும் மாகிறின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகண்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புத்தார்க்குச் சேபோன்தன் புங்கழல்கள் வெல்க

கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
சனநடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசனநடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இனபம் அநுஞம்மலை போற்றி

சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ஓாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபூராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா றென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறுவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசூரி ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஒன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவுங்கி அழுந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இனப்பு பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே
மாற்றும் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாய் போலச்
சிறந்ததடியார் சிறந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கவோர் ஜந்துடையார் விண்ணோர்கள் ஏத்த

மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவும் என்னும் அருங்கபிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழவழுக்கு முடி

மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சலையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்

நலந்தான் இலாத் சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் சிந்த அடியேர்க்கு
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டே
தேசனே தேளார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்தும் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பழுக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெங்கு ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றினி வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றாச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நூண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேளன் சிந்தனையுள்
ஹுற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்
ஆற்றேளெம் ஜயா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டிழிக்க வல்லானே
நன்ஸிரவில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருமதி வசந்தாதேவி தேவராஜா அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

இயற்கை படைத்த எழில் கொஞ்சம் ஆழமணித் திருநாட்டின் வடபாலமைந்த யாழ்நகர் ஆங்கே ஓங்கி வளர்ந்த வாழையும், கழுகும் வளமுடன் அமைய மாவும் வருக்கையும் தெங்கும் பொலிவன் கீரையும் கிழங்கும் செம்மண்ணிற்கே சிறப்பைக் கொடுப்பன. பவளமென மிளிரும் மாதுளையும் நறுமணம் வீசும் நறுமலர்களும் அழகிற்கு அழகு சேர்ப்பன.

பக்தியைப் பெருக்கும் பல கோயில்களும் தன்னகத்தே அமைந்த மேலான ஊராம் வறுத்தலைவிளான் பதியமைந்த தெல்லியிரினிலே மரவு வழிவந்த பண்பாளர் குடியில் வந்த பொன்னம்பலம் இலட்சுமி தம்பதிகளின் இல்லற வாழ்வில் நல்லறங் காணும் வேளை சிவனேசமலர் எனும் சீர்மிகு மகளையும் வசந்தாதேவி எனும் அழகு நங்கையும் குலப்பெருமை காக்க யோகேஸ்வரனையும் ஈன்றெடுத்து அவர்கள் மூவரையும் நல் ஒழுக்கச்சீலராகவும் கல்விமான்களாகவும் பேணி வளர்க்க என்னி வையம் போற்றும் வசந்தாதேவியை அழும்பக் கல்வி கற்க யா/ஞானோதயா வித்தியாலயத்திலும் உயர் கல்வியை யா/யுனியன் கல்லூரியிலும் பயின்று கொண்டிருந்த வேளை தெல்லில்பயனை கட்டுவனைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இளையதுமியின்னமை தம்பதிகளின் முத்த புதல்வன், தேவர்களே பொறாமை கொள்ளும் அளவிற்கு அழகிற சிறந்த கட்டிளாங்காளை தேவன் எனும் “தேவராஜா” கல்வியிலும் அனைத்துத் துறைகளிலும், சிறப்பாகத் துடுப்பாட்டத்திலும் சிறந்து விளங்கிய வீரன் வசந்தாதேவி மீது காதல் கொண்டு இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டு பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் திருமணமும் இனிதே நிறைவேறி இல்லற பந்தக்தில் இணைந்தனர்.

முதலாவது திருமண நாளன்றே தனுஷாவை பரிசாக்கி குதூகலித்த போதே, சஞ்சியா என்றும் தொடர்ந்து யசோதா என்றும் பெண்களைப் பெற்றவர்கட்கு ஆண்பிள்ளை இல்லை என்ற குறையை நீக்க, அக்கா சிவனேசமலர் துன் ஈன்ற மகனான ஜெந்தபிரபாஸை தங்கையிடம் தத்துக் கொடுத்து விட்டுக் கொடிய வல்லுரூபுகளின் துப்பாக்கிக்கு இரையானாரே! நான்கு பிள்ளைகளையும் மிக மிக நல்லவர்களாக குறையேதுமின்றி பேயி தேவன் தம்பதிகள் பேணி வளர்க்கையில் நாட்டில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையால் எல்லோரும் இடப்பெயர்வும் பொருள்தேடி வெளிநாடு செல்லவும் தேவனும் தன் குடும்பத்தின் மீது கொண்ட அக்கறையால் 1980ல் ஜேர்மன் நாட்டிடை வந்தடைந்து பொருள்டிடுனார்.

1988ல் தன் துணையையும் பிள்ளைகளையும் ஜேர்மனுக்கு அழைத்து இன்பமாக வாழ்ந்து பிள்ளைகளுக்கு உயர் கல்வி பட்டப்படிப்பு வரை கற்பித்து தன் முத்தேவிகளுக்கும் ஜேர்மனிய நகரமே பெருமை கொள்ளும் அளவில் நடன அரங்கேற்றமும் நிகழ்த்தி தந்தை தன் மக்களுக்கு ஆற்றும் கடமைகளை வள்ளுவன் காட்டிய வழி நின்று ஆற்றி பெருமைகொண்டு வாழ்க்கையில் தம்பதிகள் இருவரும் உறவுகள் நீண்டிருக்க எண்ணி தேவையின் நேரத்தினம் (நேசும்மக்கா) சின்னந்தம்பி தம்பதிகளின் ஏழாவது மகன் ஜெயக்குமாருக்கு (பொறியியலாளர் - லண்டன்) தம் முத்த புதல்வி தனுஷாவின் திருமணத்தை நடாத்தி மிக மகிழ்வில் இருந்தபோதே தனுஷாவின் முத்த பேத்தி சிந்துயா பிறந்த மகிழ்வை கொண்டாட ஆவலாயிருக்கையில் மாரடைப்பு வந்து பாதியிலே அனைவரையும் தவிக்கவிட்டு 01.01.2001ல் இறையடி ஸ்தினார்.

கணவனின் இழப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு அவர் விட்ட பணி தொடர தானும் தொடர்ந்தும் வேலைக்கும் சென்று பிள்ளைகளின் நலங்களையும் கவனத்தில் கொண்டிருந்த வேலையில் சஞ்சியாவிற்கும் யசோதாவுக்கும் ஞானாம்பிகை துறைராஜசிங்கம் (ஞானி அக்கா) தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனம் ராமராஜ் BSc. அவர்களுக்கும் நான்காவது மகன் திவிராஜ் (பொறியியலாளர் - லண்டன்) திருமணம் செய்து கொடுத்ததுடன் தன் மகனிற்கும் லோகநாதன் தம்பதிகளின் முத்த புதல்வி நீரா எனும் நங்கையையும் மணம் முடித்து கொடுத்ததுடன் தன் கடைக்குட்டி மகளுடன் 2008 லிருந்து ஸண்டிலியும் ஜேர்மனியிலுமாக மாறி மாறி வசித்து வருகையில் ரம்சியா, ரயூசன், திஷா யஸ்ரின் ஜெய்டன் ஜெய்பா எனும் பேர்ப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்திருக்க “அதிர்ச்சி” அரக்க நோய் வந்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த யேவி (வசந்தாதேவியை) 15.06.2014 காவு கொண்டதுவே!

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

யேவி தேவன் தம்பதிகளின் ஜேர்மன் நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் தம்மை தேடிவரும் அனைவரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்து முடித்து எத்தனையோ பேருக்கு தாய் தந்தையராக இருந்து மணமுடித்து கொடுத்து மங்கல வாழ்வு பெற்ற பெருந்தகைகள்.

ஏழு பிறப்பிலும் எங்களுக்காய் வேண்டும்!

என்ன தவம் செய்தோம்!

என்னத்தில் வைரமாய் எமக்காய் இறைவன் தந்த தாய் எங்கள் அம்மா!

அன்புடன் பண்பும் கலந்து, பருவம் காத்து, கண்ணியமாய் கல்வி கற்று, இன்னும் வாழ்வியலில் என்ன தேவையானதோ அத்தனையும் அழகுறச் சொல்லித் தந்தீர்களே!

01.01.2001ல் அப்பா எங்களைத் தவிக்கவிட்டுச் சென்ற வேளை எங்கள் அப்பா இல்லாத குறையை நீக்கி வைத்தீர்களே! அப்பாவின் வெற்றிடத்தைத் தன் மனதிலும் செய்கையிலும் சுமந்த எங்கள் அம்மா இன்னும் எங்களுடன் தானே உங்களைத் தடவித் துடிக்கும் கரங்ளோடு உங்களைத் தேடுகிறோம்.

எமது விசேட தினங்களை நாம் வேலைப்பழுவின் காரணமாக மறந்தாலும் எமக்கு அதை நினைவுபடுத்திச் செய்ய வைப்பீர்களே. அம்மாவின் கணுக்களில் கூடிய பங்கு பேர்ப்பிள்ளைகளில் எதிர்காலமே. அவர்கள் கல்வி கலைகளில் சிறந்து விளங்கி ஒரு நல்ல துறையில் இருக்க வேண்டுமென்பதே அவவின் கணவு. அவர்களுது பிறந்த நாளன்று அவர்களுக்கு விரும்பிய அன்பளிப்புக் கொடுத்து மகிழ்வார். நொந்து பெற்றோம். அந்த நோவினை உணர்ந்தோமே தவிர எங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதைத் தன் நினைவினில் தழிப்போடு செய்திடும் அம்மாவைத் தேடுகிறோம்.

பேர்ப்பிள்ளைகளோடு கூடிக் குலாவியிருந்த வேளையிலும் ஈழத்தில் தானிருந்த இடத்தில் வீடு கட்டித் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்பதே அவாவின் இறுதியுமான நிறைவேறாத ஆசை.

அம்மாவின் ஆசையை நிறைவேற்ற நாம் என்னியிருந்த வேளைதான் திடீரென வந்த சுகயீனம் காரணமாக அம்மா இறைவன் பாதத்தில் சென்றடைய விதியானது அந்த விதியை வென்றிருக்க எம்மால் இயங்காவிற்கு இறுதிவரை போராட்டோம் அம்மா! விதியையார் தான் வெல்ல முடியும் என்பது தான் நியதியோ. முடியாத விதியின் வலிமையை எண்ணியே வேதனை கொள்கிறோம். எங்கள் அடுத்த பிறப்பிலும் அன்பான தாய்க்கே பின்னைகளாக வேண்டும். இறைவன் பாக்கியம் இதுவே என நம்பி ஆறுதல் அடைகின்றோம். அம்மா உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும்.

பிள்ளைகள்.

அன்புத் தம்பியின் கிரங்கல்

அன்பே உருவானது உன்னுருவம் அக்கா!
அழுயிர்த் தாயே நீ எனக்கு – உன்
இன்னுபிரைப் பாதிக்க அந்த
சகன் விருப்பம் கொண்டவனோ!
உன் பாசமொழி கேட்க தினம் தினம் காத்திருப்பேன் சுயம்பு
ஊற்றான உன்னம்பி நதி வற்றி போனதுவோ!
எனக்கு மட்டுமில்லை அக்கா நீ
ஏனையவர் அனைவருக்குமே நீ அக்கா, தங்கை, தாய்...
ஜயங்கள் பலவற்றைத் தெளிவுபடுத்திய
ஒரு அற்புதம் பெண் அக்கா – நீ
ஓராயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்வாய் என்றிருக்க
ஒளதமே தீராத அதிர்ச்சி எனும்
கொடிய நோய் வந்த அத்தானுடன் சென்றனன்யோ
நீ பெற்ற பிள்ளைகள் வளர்த்த பிள்ளைகள்
மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்
அனைவருடன் நானும் உனையிழுந்த வனானேன்!

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றேன்

ஓம் சாந்தி!

மருமக்களின் புலம்பல்

மருமக்கள் என்று கருதாது
மக்களாய் உபசரித்தீர்கள்!
பெருமை கொண்டோம் நாமும்
நல் மாமியைப் பெற்றதினால்
உருவத்தில் மாமி
ஆனால் உள்ளத்தில் தாயானீர்கள்!
சிறுமைகள் ஏதுமின்றி
செம்மலைய் வாழ்ந்து வந்தீர்களே!

“மாமி மாமி” என்று இங்கிருந்து வெதும்புகின்றோம்
எமாற்றம் கொண்டோம்
எம் கடன் பல செய்யாமல்
வேதனையால் துடிக்கின்றோம்
வேண்டியதைச் செய்யுமுன்னே
சோதனையாய் சென்றீர்களே
சோகுமிகு ஆழாதே!

Memories which I have had with Ammamma:

I just wanted to share some of my great memories which I have had with Ammamma .I know from the day, I was born Ammamma as well as Thatha were always by my side, feeding me, playing with me and even changing my nappies. Soon after Thathas death, Ammamma and I became closer and due to Ammas and Appas work, she started taking me to nursery (She took me to nursery when she came to the UK on holiday) I know I was always one of those stubborn children who would cry and not want to go to school but despite all this, Ammamma always stood by my side and somehow did something to persuade me into school even if it was telling jokes or telling me off.

I was always one of those children who never ate when I was younger but Ammamma always made small little balls of food and shoved it into my mouth. I know for fact that my life will be incomplete without her and every single time I think back to all these memories I always remember the way I used to take the TV off Ammamma to watch cartoons when she would want to watch dramas and films and we all know how much Ammamma loves her drama. I never understood why Ammamma was always moaning about missing her dramas but only now do I realise that Ammamma was the one who generally helped me through reality even if it was teaching me to share, teaching me to forgive and forget and even just helping me through the small friendship problems you would have when you are younger.

When I was around 6 or 7 I used to get Ammamma to draw me all sorts of flowers from daisies to roses yet after drawing tons she

would still hour by hour draw me all the flowers I would ask for.

Ammamma was the one who taught me my basic maths to even Tamil from the Tamil numbers to the Tamil alphabet. This is what I love about Ammamma despite how annoying I was Ammamma always did something to make me laugh, smile and giggle's. I know for the last few years that Ammamma would always tell me this one story about how I used to vomit loads after drinking some milk and how she would have stacks and stacks of cases and cases of more milk to fill me up. Ammamma always seemed to laugh at this story, I know I was an extremely naughty child breaking Ammamas tables, Ammamas vases and so on yet till the day of her death Ammamma always gave me advice and helped me with all my studies with the knowledge she would know. Ammamma even tried marking my papers I would do and generally helped me choose the right paths in life from choosing what I want to be when I'm older to helping me with daily situations' i know for a fact that Ammamma and I recently became really close and I know that I will miss Ammamma so much. Ammamma and I always had our little feasts' of food and watched loads of movies (Tamil movies) when the family was out secretly and we all know how much Ammamma loves all her Sarees so we would hour by hour talk about all off her Sarees and I know you are probably thinking why talk about Sarees but it was fascinating how Ammamma always had a unique story for each of them. Ammamma even when in Germany always called me daily to talk about how she was doing, what she was doing and how I was as well as if I was okay. I love Ammamma and I'm gonna miss her so much from her daily calls to all the advice she would give me.

- Sinthuya (Eldest Granddaughter of Ammamas)

Unsere Oma

Mein Name ist Ramchija und ich bin 11 Jahre alt. Ich bin die zweitälteste Enkelin.

Es ist schwierig für mich in Worte zu fassen, was ich momentan fühle.

Meine Oma war die wichtigste Bezugsperson, der wichtigste Mensch in meinem Leben. Sie war nicht wie andere, es gibt keine die vergleichbar wäre. Seitdem ich denken kann, war sie an meine Seite. Sie war immer für mich da. Von der Geburt an bis zu den ersten Laufversuche bis hin zur Einschulung.

Es tut so weh zu wissen, dass sie nicht mehr da ist. Es ist wie einer böser Traum. Ich kann es immer noch nicht fassen, dass sie uns so früh verlassen hat. Sie war überall da, wo wir waren. Wir wollten noch so schöne Dinge gemeinsam erleben. Sie war zu jung um uns zu verlassen.

Die schönen Sachen mit ihr bleiben nur Erinnerungen.

Sie war der Fels in der Brandung, der immer gut auf uns Kinder aufpasste, sich warmherzig um uns kümmerte, auch wenn wir nicht immer einfach waren.

Sie hat uns zur Schule begleitet und verabschiedete uns immer mit ihren bezauberndem Lächeln...

Wir werden ihre strenge Stimme vermissen, die uns sagte, dass wir für die Schule lernen müssen.

Wir werden es vermissen, wie sie uns ärgerte und wir sie.

Wir werden die liebevolle Raufereien vermissen.

Wir werden es vermissen, wie sie mit uns schimpfte,
wenn wir heimlich ihr Naschzeug weggegessen haben.
Wir werden es vermissen, wie sie sich mit uns auf unsere
Geburtstage freute und mit ihren Leckereien liebevoll vorbereitete.

Es tut sehr weh zu wissen, dass wir sie nie mehr umarmen können,
dass wir nie mehr mit ihr reden können,
dass sie nie mehr uns füttern wird,
dass sie nie mehr mit uns spielen wird,
dass sie nie mehr da sein wird.

AMMAMA, wir werden als Familie zusammenhalten und uns durchs Leben boxen und versuchen diese riesige Lu?cke, die du hinterlassen hast irgendwie auszugleichen, denn schließen kann man sie nie.

Wir lieben und vermissen Dich bis zu dem Tag an dem wir uns alle wiedersehen werden.

Wir lieben Dich AMMAMA!

Deine Enkelkinder
Ramchija, Rajuchan

பேர்ப்பிள்ளைகள் திஷா, யஸ்ரின்

ஆசையுடன் எமை வளர்த்த அம்மம்மா!

பாசமுயர் பேர்ப்பிள்ளைகளாக நாம் வாழ மிஸிற்ந்தீர்களே
வீசுபுயல் என விரைந்து விதியினாலே எமைப் பிரிந்தீர்கள்!
காசினியில் நின்வதனம் காண்பதினி நாமெப்போ?

எம்மை மறந்து எங்கு சென்றீர்கள் அம்மம்மா?

எமக்காக வாழ்ந்த அம்மம்மா அன்பைப் பொழிந்தீர்களே!

எம்மை விட்டுச் செல்ல மனம் வந்ததுவா?

எங்கள் மனம் ஏங்கித் தவிக்குது

உங்கள் அன்பு முத்தத்தை வேண்டி!

பேர்ப்பிள்ளைகளின் குழுறல்

அம்மம்மா! நாட்கள் உருண்டோடுகின்றன அம்மம்மா!

நாம் மண்ணில் உதித்த நாள் முதல் எங்களைத் தாலாட்டிச் சீராட்டி
அன்பின் அரவணைப்பால் அம்மாவை விட மேலாக வளர்த்தீர்களே!

அம்மம்மா உங்கள் குடும்பத்தின் தோட்டத்தின் வண்ணமலர்கள்
அடவேண்டும், பாடவேண்டும், அகிலமெல்லாம் வாசம் வீச வேண்டும்
என்பது தானே உங்கள் முச்சாக இருந்தது. ஒரு நாள் பிரிந்து
லண்டன் போனாலோ அல்லது லண்டனிலிருந்து ஜேர்மனி வந்தாலோ
அம்மம்மாவின் பிரிவு எங்களை அழ வைத்துவிடும். மீண்டும் எப்போ
வருவா? எப்போ வருவா என எதிர்பார்த்தபடி இருப்போம் அம்மம்மா!
இனி அம்மம்மா வரமாட்டா என்பதை எம்மால் ஏற்க முடியவில்லை.

அப்பம்மா நீங்கள் அருகே இருந்தாலே ஆழந்தம் ஊட்டிய கைகள்,
உறங்க வைத்த பட்டு மடி அணைத்துத் தந்த அன்பு முத்தங்கள்
இனி யார் தருவாரோ?....

ஏங்கி விம்மும் எங்களின் நினைவலைகளில்
எங்கள் அம்மம்மா உறைந்துள்ளா.

எங்கள் முச்சினிலும் பேச்சினிலும் அம்மம்மா!... அப்பம்மா...!
மறவோம் .... மறவோம்.

புலம்பெயர் நாட்டில் அம்மம்மா, அப்பம்மா உறவுகள்
அருகில் இல்லாது தவிப்போர் எத்தனை பேர்? ஆணால் யாருக்கும்
கிடைக்காத பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அம்மம்மா! நீங்கள்
எழுது பாதையைக் காட்டி நல்வழி நடத்திச் செல்வீர்கள் என
எண்ணற்ற கனவு கண்டோம். பாதி வழியில் நின்றதேனோ?.. உங்கள்
ஆத்மா சாந்தி அடைந்து உங்களின் நிறைந்த ஆசியோடு எம்மை வழி
நடத்திச் செல்லுங்கள் அம்மம்மா!

உங்கள் அன்பிற்காக ஏங்கி நிற்கும்
பேர்ய்பிள்ளைகள்.

மைத்துனிமார் - மைத்துனர்மார் புலம்பல்

பாசத்தின் பிறப்பிடமாய் பணிவடன் மழகியே நான் நேசத்தினை
எங்களுக்கு ஈந்துவிட்ட மைத்துனியே சோகத்தால் துல்வுகின்றோம் உம்
பிரிவால் நாதும் இழந்த குடும்பமாய் ஆகிவிட்டோம் அம்மா!

உற்றார் உறவினர் புலம்பல்

உற்ற இடத்தில் உறதுணையாய் வாழ்ந்தீரே!
பெற்ற பிறப்புக்கு இலக்கணமாய் நீர் இருந்தீரே!
மற்றவர் சிறப்பில் தன்னம்பிக்கையில் உதவினீரே!
கொற்றவராய் வாழ்ந்து சென்றதுதான் எங்கு பேபியே!

நல்லதோர் வீடனை

வாழ்வின் இலக்கணமாக வாழ்ந்து அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் தெல்லிப்பளை வறுத்தலைவிளான் மக்களுக்கும் ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக வாழ்ந்து தன் கணவருக்கு சிறந்த மனைவியாக பின்னைகளுக்கு நல்ல குடும்பத் தலைவியாகச் சிறந்து வாழ்ந்து காட்டியவர் அமரர் வசந்தாதேவி தேவராஜா அவர்கள்.

வறுத்தலைவிளான் பகுதியில் அருள் பாலிக்கும் ஜயனாரை தனது குல தெய்வமாக வழிபாட்டு நல்ல திருப்பணிகளும் செய்து அக மகிழ்ந்தார்.

அன்னார் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் உள்ள பல ஆஸ்யங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டு நியுமோல்டன்பதி முருகன் மீது அளவில்லா பக்தி கொண்டவர். அம்மையார் அவர்கள் நீண்ட காலம் இறை தொண்டாற்றி இறுதியில் 15.06.2014 அன்று இறையடி சேர்ந்தார் என்ற செய்தி கேட்டு மிகவும் கவலையற்றோம்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல முருகப் பெருமானை வேண்டி அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!

நியுமோல்டன் முருகன் கோயில்
சி. இராஜசேகர குருக்கள் (சேகர் ஜயா).

கடல் வற்றிக் காய்ந்தது

திரு ச. தணையசிங்கம்

உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் யாவரும் மனம் வாழக் கண்ணீர் மல்க இன்ற நெடுஞ்செழில் கொள்கிறார். வசந்தாதேவி எனது அம்மாவின் தங்கை மகள் எனது ஒன்றுவிட்ட சோதரி மறைந்த செய்தி கேட்டபோது கடல் வற்றிக் காய்ந்து விட்டது போன்ற கவலை அடைந்தோம்.

வறுத்தலைவிளான் கட்டுவெனச் சொந்த இடமாகக் கொண்ட சோதரி உத்தமான குண இயல்புகளைக் கொண்டவர். கட்டுவென் ஞானோதய வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியையம், தேல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் உயர் கல்வியையம் கற்று விளையாட்டுத்தறையிலும், சமய, சமூக சேவைகளிலும் நன்கு தூலங்கியவர். இந்திய அமைதி காக்கும் படை எமது நாட்டில் இருந்த காலத்தில் அவரது குடும்பம் பெரிய அனர்த்தத்தையும் சந்தித்தது. தாங்க முடியாத இரு இழப்புக் கணையும் மனவிலையை நூறும் உறுதியிடனும் தாங்கிக் கொண்ட வசந்தா 1988ல் ஜேர்மனிக்குச் சென்றார்.

1974ல் திரு தேவராஜா அவர்களைத் திருமணம் செய்த வசந்தா தனது முத்த மகளின் பூப்புனித் நீராட்டு விழுாவைப் போர்க் காலத்திலும் இங்கு சிறப்பாகச் செய்தது எனக்கு இன்னும் பக்கமையாக நினைவில் இருக்கிறது. இடப்பெயர்வுடன் அவர்களின் குடும்பம் கொழும்பு சென்று விட்டது. வசந்தாவின் பின்னாகள் தனுஷா, சஞ்சியா, யசோதா ஜயந்தபிரபாஸ் நால்வரும் திருமணம் செய்து இன்று நல்லபடி வாழ்கின்றார். பேரப்பிள்ளைகளுடன் வசந்தா மகிழ்வுடன் இருக்கிறார் என்று நாம் எண்ணி இருந்த வேளையில் இந்தத்துக்கமான செய்தி எம்மை வந்தடைந்துள்ளது.

நெருநல் உள்ளொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ்வுலகு என்று வள்ளுவன் கூறினான்

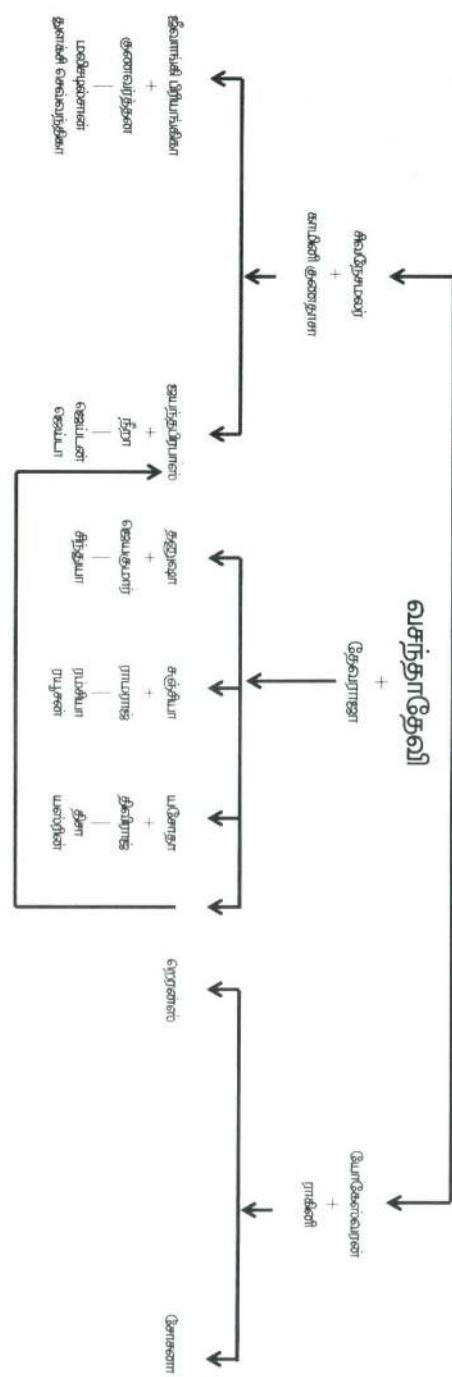
வசந்தாதேவியின் ஆத்மா இறைநிழலில் சாந்தி பெறப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ବାହ୍ୟକାରୀ

ପୋଣିଜ୍ଞାନିକାତମା + ଜୀବଶାସନ

ବାହ୍ୟକାରୀତମା

ବାହ୍ୟକାରୀତମା
+
ଜୀବଶାସନ

நன்றி நவில்கின்றோம்

‘காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது’

எமது குடும்பத்தின் சிகரமாய் இருந்த எமது
தாயின் மரணச் செய்தி கேள்வியற்று எமக்கு பல
வழிகளிலும் ஆறுதலும் உதவி
ஒத்தாசைகளையும் புரிந்த நண்பர்கள்
உறவினர்கள் அனைவருக்கும் நெஞ்சார்ந்த
நன்றிகள் உரித்தாகுக!

ஓம் சாந்தி சாந்தி ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

அன்புடன்,

பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மருமக்கள்
மற்றும் குடும்பத்தினர்கள்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாடியா,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாடியா,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நானென் மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்
தூதிவ உகை நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்

பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபரமாத்மா